

בש"פ 818/18 - עמית אמסלם נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 818/18

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: עמית אמסלם

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר שבע (כב' השופטת י' רז-לוי) בעמ"ת
21.1.2018 44380-01-18

בשם המבקש: עו"ד ארז שלו

החלטה

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של גידול (כך במקור - ע' פ'), ייצור והכנת סמים מסוכנים; החזקה או שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית; והחזקה בכלים להכנת סם לא לצריכה עצמית. בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים בטענה כי בעניינו של המבקש, לו עבר פלילי, קמה חזקת מסוכנות סטטוטורית, וכי הוגשו נגדו שני כתבי אישום נוספים בעבירות סמים. בא כוח המבקש הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, אך ביקש לשחרר את המבקש לחלופת מעצר.

2. לאחר שהתקבלו שני תסקירים מטעם שירות המבחן בעניין המבקש, החליט בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופטת הבכירה ש' שטרית) להורות על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר בבית אמו, בפיקוח אנושי שלה ושל אחיו המבוגר ממנו. עוד הורה בית המשפט כי מפקחים אלה ילוו את המבקש לתהליך האבחון אצל היחידה להתמכרויות בעיר מגורי אמו, מרכז יום, על מנת לבחון את התאמתו לטיפול שם. בהחלטה הוטעם כי למבקש אין עבר פלילי

בעבירות בתחום הסמים, וההליכים הפתוחים נגדו בעניין זה אינם מצביעים על מעורבות עמוקה בתחום של גידול או סחר בסמים; כי מעורבותו של המבקש בתחום הסמים, גם בשים לב למיוחס לו בכתב האישום, אינה משמעותית, והתסקירים שהוכנו בעניינו אינם שליליים בכללותם; וכי שילוב המבקש במסגרת טיפולית סגורה (כפי המלצתו העיקרית של שירות המבחן) עלולה להטביע עליו חותם שלילי ולא רצוי בגילו הצעיר.

3. ערר שהגישה המשיבה על החלטת בית משפט השלום התקבל. בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטת י' רז-לוי) ציין כי לא מצא בסיס מוצק לקביעה כי חלקו של המבקש בפרשה נושא כתב האישום מצומצם; וכי בכל מקרה, גם אם נניח כי המבקש גידל סמים בהיקף המיוחס לו כדי לשלם חובות, אין בכך כדי להפחית מעצמת מסוכנותו. עוד נקבע כי יש לשקול לחומרה את העובדה כי המבקש ביצע את העבירות נושא כתב האישום הנוכחי בשעה שמתנהלים נגדו הליכים נוספים בתחום הסמים (גם אם בעבירות שחומרתן פחותה); וכי לא היה מקום להורות על שחרור המבקש לחלופת מעצר בבית אמו בנתון למסקנת שירות המבחן כי המענה המתאים בעניין המבקש הוא שילובו בטיפול אינטנסיבי בקהילה טיפולית סגורה. נוכח דברים אלה הורה בית המשפט על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

4. בבקשה שלפניי טוען המבקש כי יש להשיב את החלטת בית משפט השלום על כנה מן הטעם שזו מאזנת נכונה בין השיקולים השונים הצריכים לעניין, לרבות חומרת המעשים המיוחסים למבקש בכתב האישום. נטען כי המבקש צעיר ואינו "נטוע עמוק" בעולם הסמים; כי המפקחים שהוצעו על ידו נמצאו רציניים ומתאימים למשימת הפיקוח; וכי אם השתלבותו בהליך טיפולי יומי לא תצלח, יהיה בכך משום הפרת תנאי השחרור שנקבעו בהחלטת בית משפט השלום. לדברי המבקש, בחינת התאמתו לטיפול במרכז יום יכולה להתקיים רק כשהוא משוחרר ממעצר ואין בכך ללמד כי אפיק טיפולי זה בהכרח אינו הולם את נסיבות העניין.

5. לאחר שעיינתי בבקשה ובהחלטות הערכאות שקדמו לי, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. כידוע, על החלטת בית משפט מחוזי בערר שעניינו מעצר לא מוקנה ערר בזכות, אלא יש לפנות בבקשת רשות לערור לבית משפט זה (סעיף 53(א1)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996). הלכה היא כי כדי לזכות ברשות לערור יש לעמוד במבחן הדומה במהותו למבחן שנקבע בבר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123, 128 (1982), היינו: להראות כי מתבקשת הכרעה בסוגיה בעלת חשיבות ציבורית או משפטית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים לבקשה. בצד זאת, ייתכנו מקרים שבהם ניתן יהיה לחרוג מאמת המידה האמורה גם אם הבקשה אינה מעלה שאלה עקרוניות, כאשר מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת (בש"פ 5732/15 לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (25.8.2015); בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (17.4.2011)). איני סבור כי המקרה שלפניי מצדיק מתן רשות לערור על פי אמות מידה אלו. בית המשפט המחוזי סבר - מן השיקולים שפורטו ועל בסיס עמדת שירות המבחן - כי לא ניתן היה לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמבקש בדרך של שחרורו לחלופת מעצר בבית אמו, תוך בחינת אפשרות השתתפותו בטיפול במרכז יום. גם מבלי שאדרש לעמדות השונות שהביעו הערכאות הקודמות בדבר היקף מעורבותו של המבקש בפעילות נושא כתב האישום, איני סבור כי המבקש הראה עילה למתן רשות לערור על פי המבחנים האמורים, בכל שנוגע למסקנת בית המשפט המחוזי כי לא היה מקום להורות על שחרורו במתכונת האמורה (מבלי לפגוע באפשרותו של המבקש לשוב ולפנות לבית משפט השלום, אם ימצא לנכון, בעניין שילובו בקהילת טיפולית סגורה - כפי שציין בית המשפט המחוזי בסיפת החלטתו).

הבקשה נדחת אפוא.

ניתנה היום, י"ג בשבט התשע"ח (29.1.2018).

ש ו פ ט
